

6.4. Jordforureningsloven.

Der vil ikke være administrative eller økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

6.5. Planloven.

Naturklagenævnet kan tillægge klager over afgørelser i plansager og VVM-tilladelser opsættende virkning. Der er derfor mulighed for, at klager i enkelte tilfælde vil kunne få økonomisk betydning for erhvervsvirksomheder.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.6. Undergrundsloven, kontinentalsokkelloven og elforsyningsloven.

Rettidig klage har efter undergrundsloven, kontinentalsokkelloven og elforsyningsloven ikke opsættende virkning, med mindre Energiklagenævnet bestemmer andet. Der er derfor mulighed for, at klager i enkelte tilfælde vil kunne få økonomisk betydning for erhvervsvirksomheder.

Forslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6.7. Naturbeskyttelsesloven, råstofloven, skovloven, sommerhusloven og vandløbsloven.

Rettidig klage har efter naturbeskyttelsesloven, råstofloven, sommerhusloven og vandløbsloven opsættende virkning, medmindre klagemyndigheden bestemmer andet. Udvidelsen af kredsen af klageberettigede må forventes at medføre en lille stigning i antallet af klagesager med deraf følgende evt. økonomisk betydning for erhvervslivet. Forslaget har ikke administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

I forbindelse med høringen af lovforslaget er der blevet foretaget selvstændig høring vedrørende lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for de kommunale parter. De kommunale parter har fremsendt opgørelser af konsekvenserne, der afviger fra lovforslagets. Der forventes optaget forhandlinger.

7.1. Lov om aktindsigt i miljøoplysninger.

For stat, amtskommuners og kommuners vedkommende forventes det ikke, at de ændrede regler vil give anledning til et øget antal sager vedrørende aktindsigt i miljøoplysninger.

For staten medfører lovforslaget, at der som noget nyt indføres en adgang til at klage over afslag vedr.

aktindsigt fra de særlige organer/virksomheder, der er omfattet af lovens brede myndighedsbegreb.

Det forventes, at klageadgangen vil generere få sager. Der er formentlig få organer af den omtalte type, og der har i det hele taget ikke hidtil været mange klager over aktindsigt på miljøområdet.

På denne baggrund forventes den foreslåede klageadgang ikke at medføre nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for staten.

De øvrige ændringer forventes heller ikke at have nævneværdige konsekvenser for amtskommuner og kommuner.

7.2. Miljøbeskyttelsesloven.

For amtskommuner og kommuner vil de ændrede regler betyde øgede udgifter til annoncering af afgørelser om revurdering efter lovens § 41 a og 41 b. Den udvidede annonceringspligt vil dog alene blive etableret vedrørende en mindre del af det samlede antal forurenende virksomheder (de (i)-mærkede aktiviteter, jf. godkendelsesbekendtgørelsens bilag 1).

Endvidere vil de ændrede regler om forudgående offentlighed i forbindelse med den faste revurdering af de (i)-mærkede aktiviteter indebære både administrative og økonomiske konsekvenser for amtskommuner og kommuner.

Afgørende for hvor omfattende disse konsekvenser vil blive, er antallet af sager på disse områder. Sager om indgreb inden for den 8-årige beskyttelsesperiode (§ 41 a) markerer sig som en relativt snæver regel, der alene rent undtagelsesvis kan bringes i anvendelse. Det skønnes herefter, at antallet af revurderingssager på dette område er yderst beskedent.

På baggrund af de tal, der er lagt til grund ved udmåntningen af IPPC-lovforslaget kan antallet af sager, der skønnes at blive omfattet af den løbende, 10-årige revurdering gøres op til max. 30 industrisager og 24 sager om større husdyrbrug om året, set over en 10-årig periode.

Udgifterne vil fordele sig imellem amtskommuner og kommuner i overensstemmelse med de gældende kompetenceregler. Herefter vil alle sager om revurdering af større husdyrbrug foregå i kommunalt regi, mens industrisagerne vil fordele sig med ca. 25 % til kommunerne og 75% til amtskommunerne.

Udvidelsen af miljøorganisationernes klageret indebærer, at flere miljøorganisationer mv. vil være berettiget til at anmode om at modtage underretning om afgørelser vedr. lovens kap. 3, 4 og 5. Det vil kunne indebære en mindre stigning i antallet af organisationer, der skal have fremsendt afgørelserne. Endvidere kan udvidelsen evt. betyde et øget antal klagesager,